

LA POR I L'ODI

Dones de Negre

<http://donneinnero.blogspot.com.es/2014/07/paura-e-odio.html?sref=fb>

"La resposta no és a la recerca de venjança, perquè mai ens trobarem amb els nostres éssers estimats, i en el seu lloc es crearà més víctimes . La Pau és la resposta . la nostra sang és la mateixa i el nostre enemic és el mateix: ..L' Ocupació, l'opressió, l'odi i la por ".

En aquest moment de gran sofriment i de por, insistim que tota la ciutadania de Palestina i d'Israel mereixen seguretat, justícia i igualtat, i plorem tots els morts.

Cada mort és una agonia per als que han perdut un ésser estimat, però no es pot negar que aquesta violència s'ha reduït principalment als palestins. Aquesta violència té una causa principal:

l'ocupació il·legal de Palestina per part d'Israel.

- La negació dels drets humans dels palestins ha d'acabar.
- Els assentaments il·legals han de cessar
- El bombardeig de civils ha d'acabar
- L'assassinat de criatures s' ha d'acabar
- la valoració de la vida dels jueus, a costa dels altres, s'ha d'acabar.

A la Palestina ocupada, la matança i la mutilació dels joves s'han convertit en part de la vida quotidiana, tant és així que molts fora de Palestina s'han tornat immunes a la notícia que l'exèrcit israelià ha matat un altre noi desarmat. Però després de la desaparició de tres joves israelians l'atenció s'ha centrat a Palestina i la resposta israeliana al suposat segrest.

El govern israelià ha fet tot el possible per augmentar la tensió en ambdós costats. L'operació, que segons el govern era una recerca dels nens, s'assemblava al càstig infligit a la població sota l'ocupació durant la Segona Guerra Mundial, amb batudes massives, violència gratuïta i destrucció de béns. Per descomptat que no "va ser una operació de la policia per trobar els nens desapareguts.

Ara resulta que el govern israelià tenia proves ja sòlides des del principi que els nois ja eren morts, i fortes sospites sobre qui eren els culpables. Per ordre de la cort, aquesta informació es manté en secret per a tothom, incloent-hi les famílies, el que perllonga la seva agonia, però serveix com un pretext útil per detenir els palestins que clarament no tenia res a veure amb els assassinats. El càstig col·lectiu, de fet, un crim de dret internacional. I ara el càstig es dirigeix a

Gaza, on el nombre de morts pel bombardeig d'una de les zones més densament poblades del món, està augmentant per moments.

Els que maten han d'assumir la responsabilitat, si els colons extremistes palestins, amb els soldats de gallet fàcil, o pilots de bombarders simplement seguint ordres de cases de bombes, escoles i orfenats de l'enemic.

Però hi ha un altre culpable que és l'ocupació i els successius governs israelians de tots els colors que s'han mantingut durant dècades, l'expropiació, humiliació, empresonant i matant als palestins; semblant la por i l'odi entre els seus pobles, ensenyant als joves a odiar i menysprear els palestins i els veuen com a menys que humans. Permetre o fins i tot encoratjar els joves soldats a utilitzar la força letal contra els palestins desarmats, i els proporciona la impunitat. Deixant clar que la presa de la vida palestina no és una cosa que serà castigada.

Així que no és d'estranyar que després que el govern havia posat la culpa de la desaparició dels nens en tota la població palestina, el descobriment dels seus cossos ha desencadenat una tempesta d'odi i violència contra els palestins pogroms o linxaments que recorden, i que culminar amb l'assassinat de Muhammad Hussein Abu Khdeir cremats vius per 6 Jueus. Sembla que hi ha menors d'edat entre els seus assassins - un testimoni tràgic al deteriorament que l'ocupació ha donat lloc a grans segments de la població israeliana, que viuen en una cultura de creixent racisme i la deshumanització de l'altre.

L'esperança segueix residint en els que es neguen a ser enemics - els israelians que van ser al llogaret d'Abu Muhammed Khdeir a plorar amb la família, les famílies de Neftalí Fraenkel i Muahmmad Abu Khdeir que es van reunir per compartir el seu dolor, els palestins qui va visitar a la família de Naftali Fraenkel durant el període de dol, els membres del Cercle de Pares, els israelians i els palestins que han perdut els seus fills en el conflicte, i que a partir del seu treball de dol per la pau i la reconciliació.

"La resposta no és a la recerca de venjança, perquè mai ens trobarem amb els nostres éssers estimats, i en el seu lloc es crearà més víctimes . La Pau és la resposta . la nostra sang és la mateixa i el nostre enemic és el mateix: ..L' Ocupació, l'opressió, l'odi i la por " .